Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2024. gada 19. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 88. panta 1. un 2. punkts – Datu apstrāde saistībā ar nodarbinātību – Darbinieku personas dati – Konkrētāki noteikumi, ko dalībvalsts paredzējusi saskaņā ar minēto 88. pantu – Pienākums ievērot šīs regulas 5. pantu, 6. panta 1. punktu, kā arī 9. panta 1. un 2. punktu – Apstrāde, pamatojoties uz koplīgumu – Koplīguma pušu novērtējuma brīvība jautājumā par šajā koplīgumā paredzētās personas datu apstrādes nepieciešamību – Pārbaudes tiesā apjoms

Lietā C-65/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2022. gada 22. septembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 8. februārī, tiesvedībā

MK

pret

K *GmbH,*

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: devītās palātas priekšsēdētājs N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] (referents), kas pilda astotās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši M. Gavalecs [*M. Gavalec*] un I. Ziemele,

ģenerāladvokāte: L. Medina,

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– MK vārdā – *J. Zäh*, *Rechtsanwalt*,

– K *GmbH* vārdā – *B. Geck*, *Rechtsanwältin*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Īrijas vārdā – *M. Browne*, *Chief State Solicitor*, *A. Joyce* un *M. Tierney*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Fennelly*, *BL*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Natale*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Bouchagiar*, *M. Heller* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "VDAR") 82. panta 1. punktu, kā arī 88. panta 1. un 2. punktu, lasot pēdējos divus minētos punktus kopsakarā ar šīs regulas 5. pantu, 6. panta 1. punktu un 9. panta 1. un 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību fiziskas personas MK prasībā pret savu darba devēju K *GmbH*, kurā šī persona lūdz atlīdzināt nemateriālo kaitējumu, kas tai esot nodarīts ar to, ka šis uzņēmums ir apstrādājis tās personas datus, pamatojoties uz uzņēmuma koplīgumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 VDAR 8., 10. un 155. apsvērums formulēts šādi:

"(8) Ja šajā regulā paredzēts, ka tās noteikumi tiek konkretizēti vai ierobežoti ar dalībvalstu tiesību aktiem, dalībvalstis, ciktāl tas vajadzīgs saskaņotības dēļ un lai valstu noteikumus padarītu saprotamus tām personām, kam tie ir piemērojami, var valstu tiesību aktos iekļaut šīs regulas elementus.

[..]

(10) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu apritei [Eiropas] Savienībā, fiziskas personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. Visā Savienībā būtu jānodrošina noteikumu par fiziskas personas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi vienveidīga piemērošana. [..] Šajā regulā dalībvalstīm ir arī paredzēta rīcības brīvība precizēt tās noteikumus, tostarp attiecībā uz īpašu kategoriju personas datu ("sensitīvu datu") apstrādi. Šajā ziņā ar šo regulu neizslēdz dalībvalstu tiesību aktus, kuros nosaka konkrētu apstrādes situāciju apstākļus, tostarp precīzāk nosakot apstākļus, kādos personas datu apstrāde ir likumīga.

[..]

(155) Dalībvalsts tiesību aktos vai koplīgumos, tostarp [“uzņēmuma koplīgumos”], var paredzēt konkrētus noteikumus par darba ņēmēju personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem personas datus saistībā ar nodarbinātību var apstrādāt, pamatojoties uz darba ņēmēja piekrišanu, tādos nolūkos kā pieņemšana darbā, darba līguma izpilde, tostarp to pienākumu izpilde, kas noteikti tiesību aktos vai koplīgumā, darba vadība, darba plānošana un organizēšana, līdztiesība un dažādība darbvietā, veselība un drošība darbā, kā arī tādos nolūkos kā individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību un priekšrocību izmantošana vai baudīšana un darba attiecību izbeigšana.”

4 Šīs regulas 4. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā:

1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); [..]

2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem [..];

[..]

7) “pārzinis” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; [..]

[..].”

5 VDAR II nodaļā “Principi” ir ietverts 5.–11. pants.

6 Šīs regulas 5. pantā “Personas datu apstrādes principi” ir noteikts:

“1. Personas dati:

[..]

c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

[..]

f) tiek apstrādāti tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus (“integritāte un konfidencialitāte”).

2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt (“pārskatatbildība”).”

7 Minētās regulas 6. pantā "Apstrādes likumīgums" ir noteikts:

"1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

a) datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem;

b) apstrāde ir vajadzīga līguma, kura līgumslēdzēja puse ir datu subjekts, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas;

c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;

d) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses;

e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;

f) apstrāde ir vajadzīga pārziņa vai trešās personas leģitīmo interešu ievērošanai, izņemot, ja datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības, kurām nepieciešama personas datu aizsardzība, ir svarīgākas par šādām interesēm, jo īpaši, ja datu subjekts ir bērns.

Pirmās daļas f) apakšpunktu nepiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus.

2. Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai šīs regulas noteikumu piemērošanu pielāgotu attiecībā uz apstrādi, ko veic, lai ievērotu 1. punkta c) un e) apakšpunktu, nosakot precīzāk konkrētas prasības apstrādei un citus pasākumus, ar ko nodrošina likumīgu un godprātīgu apstrādi, tostarp citās konkrētās apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā.

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

a) Savienības tiesību aktiem; vai

b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

[..] Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenotu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. [..]

[..]"

8 Šīs pašas regulas 9. pants "Īpašu kategoriju personas datu apstrāde" ir formulēts šādi:

"1. Ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu,

biometrisko datu, lai veiktu fiziskas personas unikālu identifikāciju, veselības datu vai datu par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir piemērojams kāds no šādiem pamatojumiem:

a) datu subjekts ir devis nepārprotamu piekrišanu šo personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem, izņemot, ja Savienības vai dalībvalsts tiesību akti paredz, ka 1. punktā minēto aizliegumu datu subjekts nevar atcelt;

b) apstrāde ir vajadzīga, lai realizētu pārziņa pienākumus un īstenotu pārziņa vai datu subjekta konkrētas tiesības nodarbinātības, sociālā nodrošinājuma un sociālās aizsardzības tiesību jomā, ciktāl to pieļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti vai koplīgums atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, paredzot piemērotas garantijas datu subjekta pamattiesībām un interesēm;

[..]."

9 VDAR VIII nodaļā "Tiesību aizsardzības līdzekļi, atbildība un sankcijas" ietvertā 82. panta "Tiesības uz kompensāciju un atbildība" 1. punktā ir noteikts:

"Jebkurai personai, kurai šīs regulas pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu."

10 VDAR IX nodaļā "Noteikumi par īpašām apstrādes situācijām" ietvertā 88. panta "Apstrāde saistībā ar nodarbinātību" 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Ar tiesību aktiem vai ar koplīgumiem dalībvalstis var paredzēt konkrētākus noteikumus, lai nodrošinātu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz darbinieku personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši darbā pieņemšanas nolūkos, darba līguma izpildei, ietverot likumā vai koplīgumā paredzētu saistību izpildi, darba vadībai, plānošanai un organizēšanai, vienlīdzībai un daudzveidībai darbavietā, veselībai un drošībai darbavietā, darba devēja vai klienta īpašuma aizsardzībai un individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību vai priekšrocību izmantošanas vai baudīšanas nolūkos un darba attiecību izbeigšanas nolūkos.

2. Minētie noteikumi ietver piemērotus un konkrētus pasākumus nolūkā aizsargāt datu subjekta cilvēka cieņu, leģitīmas intereses un pamattiesības, jo īpaši attiecībā uz apstrādes pārredzamību, personas datu nosūtīšanu uzņēmumu grupas vai uzņēmējsabiedrību grupas, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, ietvaros un uzraudzības sistēmām darba vietā."

11 VDAR 99. pants "Stāšanās spēkā un piemērošana" ir formulēts šādi:

"1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2018. gada 25. maija."

Vācijas tiesības

12 2017. gada 30. jūnija *Bundesdatenschutzgesetz* (Federālais datu aizsardzības likums, *BGBl.* 2017 I, 2097. lpp.; turpmāk tekstā – "*BDSG*") 26. panta "Datu apstrāde darba attiecību nolūkos" 1. un 4. punktā ir noteikts:

"(1) Darbinieku personas datus drīkst apstrādāt darba attiecību nolūkos, ja tas ir nepieciešams tālab, lai izlemtu vai nu par darba tiesisko attiecību nodibināšanu, vai – pēc to nodibināšanas – par šo attiecību īstenošanu vai izbeigšanu, vai arī tālab, lai izmantotu tās tiesības vai izpildītu tos pienākumus saistībā ar darbinieku interešu pārstāvību, kas izriet no likuma vai ģenerālvienošanās, uzņēmuma koplīguma vai dienesta koplīguma (turpmāk tekstā – "koplīgums"). [..]

[..]

(4) Darbinieku personas datu, t.sk. īpašu kategoriju personas datu, apstrāde darba attiecību nolūkos ir pieļaujama, pamatojoties uz koplīgumiem. Šajā nolūkā koplīguma pusēm jāņem vērā [VDAR] 88. panta 2. punkts."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

13 Prasītājs pamatlietā ir atbildētājas pamatlietā – kas ir saskaņā ar Vācijas tiesībām dibināta sabiedrība – darbinieks un šajā sabiedrībā izveidotās darbinieku pārstāvības komitejas priekšsēdētājs.

14 Sākotnēji minētā sabiedrība saistībā ar programmatūras *SAP* (turpmāk tekstā – "programmatūra *SAP*") izmantošanu apstrādāja vairākus savu darbinieku personas datus, tostarp grāmatvedības vajadzībām, un tālab ar darbinieku pārstāvības komiteju bija noslēgusi vairākus uzņēmuma koplīgumus.

15 2017. gadā koncerns D, kuram ir piederīga atbildētāja pamatlietā (turpmāk tekstā – "koncerns D"), visā šajā koncernā kā vienotu personāla informācijas pārvaldības sistēmu ieviesa programmatūru *Workday* (turpmāk tekstā – "programmatūra *Workday*"), kas darbojas mākoņdatošanas platformā (*cloud*). Tālab atbildētāja pamatlietā pārsūtīja dažādus savu darbinieku personas datus no programmatūras *SAP* uz koncerna D mātesuzņēmuma serveri, kas atrodas Amerikas Savienotajās Valstīs.

16 2017. gada 3. jūlijā atbildētāja pamatlietā ar darbinieku pārstāvības komiteju noslēdza uzņēmuma koplīgumu, kurā ir vienošanās par samierināšanos ar programmatūras *Workday* ieviešanu (turpmāk tekstā – "uzņēmuma koplīgums par samierināšanos"), kas tostarp aizliedza šo programmatūru testēšanas posma laikā izmantot tādiem cilvēkresursu pārvaldības nolūkiem kā, piemēram, darbinieka novērtēšana. Saskaņā ar šā koplīguma 2. pielikumu vienīgās datu kategorijas, ko drīkstēja pārsūtīt ievadīšanai programmatūrā *Workday*, bija darbiniekam koncernā D piešķirtais reģistrācijas numurs, uzvārds, vārds, tālruņa numurs, datums, kad viņš sācis strādāt attiecīgajā sabiedrībā, datums, kad viņš sācis strādāt koncernā D, viņa darba vieta, attiecīgās sabiedrības nosaukums, kā arī darba tālruņa numurs un darba elektroniskā pasta adrese. Minētā koplīguma spēkā esamība tika pagarināta līdz brīdim, kad stājās spēkā 2019. gada 23. janvārī noslēgtais galīgais uzņēmuma koplīgums.

17 Šajā kontekstā prasītājs pamatlietā cēla prasības teritoriāli piekritīgajās *Arbeitsgericht* (Darba lietu tiesa, Vācija) un pēc tam *Landesarbeitsgericht* (Federālās zemes Darba lietu tiesa, Vācija), lai panāktu piekļuvi noteiktai informācijai, kā arī to, lai tiktu dzēsti ar viņu saistītie dati un viņam tiktu piespriests atlīdzinājums. Prasītājs tostarp apgalvoja, ka atbildētāja pamatlietā uz mātesuzņēmuma serveri ir pārsūtījusi viņa personas datus, no kuriem daži nebija minēti uzņēmuma koplīgumā par samierināšanos, proti, viņa privātā kontaktinformācija, informācija par viņa darba līgumu un atalgojumu, sociālās apdrošināšanas un nodokļu maksātāja identifikācijas numuri, pilsonība, kā arī civilstāvoklis.

18 Tā kā prasītāja pamatlietā izvirzītie prasījumi netika apmierināti pilnā apmērā, viņš iesniedza revīzijas sūdzību (*Revision*) *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija), kas ir iesniedzējtiesa. Izskatīšanā joprojām ir vēl tikai prasītāja prasījums, pamatojoties uz VDAR, atlīdzināt par nemateriālo kaitējumu, kas viņam esot nodarīts ar programmatūru *Workday* veiktās viņa personas datu nelikumīgās apstrādes dēļ laikposmā no pirmās dienas, kad šī regula kļuva piemērojama, proti, 2018. gada 25. maija, līdz 2019. gada pirmā ceturkšņa beigām.

19 Runājot par šīs apstrādes nelikumīgumu, prasītājs pamatlietā apgalvo, pirmkārt, ka šī apstrāde nebija nepieciešama ne darba attiecību nolūkos, kuru dēļ atbildētāja pamatlietā tolaik izmantoja programmatūru *SAP*, ne programmatūras *Workday* izmēģināšanas vajadzībām, jo tālab būtu bijis pietiekami ar fiktīvu datu izmantošanu, kas būtu nodrošinājusi, ka koncernā D netiek darīti pieejami nekādi patiesie dati. Otrkārt, pat pieņemot, ka uzņēmuma koplīgums par samierināšanos varētu būt derīgs minētās apstrādes pamats, tajā atļautais esot pārsniegts, jo atbildētāja esot pārsūtījusi no šā koplīguma 2. pielikumā minētajiem datiem atšķirīgus datus. Visbeidzot, pienākums pierādīt, ka atbildētājas darbības atbilst VDAR, esot pašai atbildētājai.

20 Atbildētāja pamatlietā iebilst, ka attiecīgā apstrāde atbilstot VDAR prasībām, ka pierādīšanas pienākums esot prasītājam pamatlietā un ka viņš neesot pierādījis nedz nemateriālā kaitējuma esamību, nedz cēloņsakarību starp varbūtējo šīs regulas pārkāpumu un apgalvoto kaitējumu.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka darbības, kuru likumīgumu prasītājs pamatlietā apstrīd, ietilpst VDAR materiālajā piemērošanas jomā, jo tā ir šā "datu subjekta" "personas datu" "apstrāde" šīs regulas 4. panta 1. un 2. punkta izpratnē. Šī tiesa norāda arī, ka atbildētāja pamatlietā ir "pārzinis" minētās regulas 4. panta 7. punkta izpratnē. Runājot par šīs regulas piemērojamību laikā, tā uzsver, ka apstrāde patiešām ir sākusies pirms datuma, kurā šis tiesību akts kļuva piemērojams, taču tā turpinājusies arī pēc tam, jo uzņēmuma koplīguma par samierināšanos sākotnējā spēkā esamība vairākkārt pagarināta.

22 Šajā kontekstā iesniedzējtiesai, pirmām kārtām, rodas jautājums, vai tāda valsts tiesību norma kā *BDSG* 26. panta 4. punkts – kas reglamentē personas datu apstrādi darba attiecību nolūkos un būtībā noteic, ka šāda, pamatojoties uz koplīgumiem veikta apstrāde ir likumīga, ja vien tiek ievērots VDAR 88. panta 2. punkts, – ir saderīga ar šo regulu vai arī, lai tas tā būtu, attiecīgajai apstrādei jāatbilst arī citām šīs regulas tiesību normām. Šī tiesa sliecas uzskatīt, ka tad, ja darbinieku personas datu apstrādi reglamentē "koplīgums" VDAR 88. panta izpratnē, šajā apstrādē nedrīkst atkāpties no prasībām, kas izriet ne tikai no minētā 88. panta, bet arī no šīs regulas 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta, it īpaši attiecībā uz pēdējos trijos minētajos pantos noteikto apstrādes nepieciešamības kritēriju.

23 Otrām kārtām, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, minētā tiesa vēlas zināt, vai šāda koplīguma pusēm ir novērtējuma brīvība, kas jautājumā par attiecīgās apstrādes nepieciešamības VDAR 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē vērtējumu būtu

pakļauta tikai ierobežotai pārbaudei tiesā. Tās ieskatā pamatojums šim viedoklim rodams argumentācijā, ka šīs puses ļoti labi pārzinot uzņēmuma apstākļus un parasti panākot taisnīgu līdzsvaru starp iesaistītajām interesēm. Tomēr Tiesas judikatūra par citiem Savienības tiesību aktiem, it īpaši 1991. gada 7. februāra spriedums *Nimz* (C-184/89, EU:C:1991:50) un 2003. gada 20. marta spriedums *Kutz-Bauer* (C-187/00, EU:C:2003:168), drīzāk liekot domāt, ka šo tiesību aktu piemērošanas jomā ietilpstoša koplīguma noteikumi nevar būt pretrunā šiem tiesību aktiem un ka vajadzības gadījumā šie noteikumi būtu jāatstāj bez piemērošanas.

24 Trešām kārtām, ja uz otro jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, ar kādiem vērtējuma kritērijiem tai vajadzības gadījumā būtu jāaprobežojas savā tiesas veicamajā pārbaudē.

25 Visbeidzot, ceturtais līdz sestais jautājums, ko šī tiesa bija sākotnēji uzdevusi, taču pēc tam atsaukusi, būtībā attiecās uz tiesībām uz nemateriālā kaitējuma atlīdzinājumu saskaņā ar VDAR 82. panta 1. punktu.

26 Šādos apstākļos *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai saskaņā ar [VDAR] 88. panta 1. punktu pieņemta tāda valsts tiesību norma kā, piemēram, [*BDSG*] 26. panta 4. punkts, kurā paredzēts, ka ir pieļaujama darbinieku personas datu – t.sk. īpašu kategoriju personas datu – apstrāde darba attiecību nolūkos, pamatojoties uz koplīgumiem, ir likumīga, ja vien tajā tiek ievērots [VDAR] 88. panta 2. punkts, jāinterpretē tādējādi, ka šajā apstrādē vienmēr jāievēro arī citas [VDAR] normas kā, piemēram, [VDAR] 5. pants, 6. panta 1. punkts un 9. panta 1. un 2. punkts?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

vai saskaņā ar [VDAR] 88. panta 1. punktu pieņemtu tādu valsts tiesību normu kā, piemēram, *BDSG* 26. panta 4. punkts drīkst interpretēt tādējādi, ka koplīguma pusēm (šajā gadījumā uzņēmuma koplīguma pusēm), izvērtējot datu apstrādes nepieciešamību [VDAR] 5. panta, 6. panta 1. punkta un 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, ir novērtējuma brīvība, ko tiesā var pārbaudīt tikai ierobežotā apmērā?

3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

ar ko šādā gadījumā var aprobežoties pārbaude tiesā?

4) Vai VDAR 82. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka ikvienam ir tiesības uz nemateriālā kaitējuma atlīdzinājumu jau tad, ja viņa personas dati ir apstrādāti pretēji VDAR normām, vai arī prasījuma tiesībām uz nemateriālā kaitējuma atlīdzinājumu ir nepieciešams arī tas, lai datu subjekts pierādītu viņam kaut cik vērā ņemamu nodarītu nemateriālo kaitējumu?

5) Vai VDAR 82. panta 1. punktam ir konkrēti vai vispārēji preventīvs raksturs, un vai tas ir jāņem vērā, novērtējot saskaņā ar šo tiesību normu atlīdzināmā nemateriālā kaitējuma apmēru, kas jāsedz pārzinim vai apstrādātājam?

6) Vai, novērtējot saskaņā ar VDAR 82. panta 1. punktu atlīdzināmā nemateriālā kaitējuma apmēru, nozīme ir pārziņa vai apstrādātāja vainas pakāpei? Proti, vai apstākli, ka pārziņa vai apstrādātāja vainas nav vai arī tā ir niecīga, var ņemt vērā viņu labā?”

Tiesvedība Tiesā

27 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2024. gada 24. janvāra lēmumu iesniedzējtiesai tika izsniegts 2023. gada 4. maija spriedums *Österreichische Post* (Nemateriālais kaitējums saistībā ar personas datu apstrādi) (C-300/21, EU:C:2023:370), 2023. gada 14. decembra spriedums *Natsionalna agentsia za prihodite* (C-340/21, EU:C:2023:986), 2023. gada 14. decembra spriedums *Gemeinde Ummendorf* (C-456/22, EU:C:2023:988), 2023. gada 21. decembra spriedums *Krankenversicherung Nordrhein* (C-667/21, EU:C:2023:1022), kā arī 2024. gada 25. janvāra spriedums *MediaMarktSaturn* (C-687/21, EU:C:2024:72), lai minētā tiesa precizētu, vai, ņemot vērā šos spriedumus, tā vēlas uzturēt savu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, konkrēti attiecībā uz ceturto līdz sesto jautājumu.

28 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2024. gada 15. marta lēmumu tiesvedība šajā lietā saskaņā ar Tiesas Reglamenta 55. panta 1. punkta b) apakšpunktu tika apturēta līdz brīdim, kad tiks saņemta atbilde uz minēto jautājumu.

29 Ar rakstveida paziņojumu, kas Tiesā saņemts 2024. gada 8. maijā, iesniedzējtiesa informēja Tiesu, ka tā atsauc ceturto līdz sesto jautājumu, bet uztur pirmo līdz trešo jautājumu.

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

30 Atbildētāja pamatlietā apgalvo, ka pirmais līdz trešais jautājums ir nepieņemams, jo tiem nav nozīmes iesniedzējtiesā izskatāmā strīda atrisināšanā. Būtībā tā apgalvo, ka prasītājs pamatlietā nevis apstrīd šajā lietā piemērojamā uzņēmuma koplīguma saturu, bet gan sūdzas par to, ka datu strīdīgā apstrāde pārsniedz šajā koplīgumā panāktās vienošanās robežas, līdz ar to šis strīds neesot par to, ka būtu pārkāptas prasības, kas attiecībā uz šādu koplīgumu noteiktas VDAR 88. pantā. Turklāt šie jautājumi esot hipotētiski, jo to mērķis esot ļaut šai tiesai pārbaudīt šīs apstrādes likumīgumu kopumā, nevis tikai saistībā ar aspektiem, par kuriem sūdzas prasītājs pamatlietā.

31 Šajā ziņā atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai vienīgi valsts tiesa, kura izskata lietu un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt gan to, cik nepieciešams ir prejudiciālais nolēmums šīs tiesas sprieduma taisīšanai, gan to, cik nozīmīgi lietā ir Tiesai uzdotie jautājumi, uz kuriem attiecināma nozīmīguma prezumpcija. Tādējādi, ja uzdotais jautājums attiecas uz Savienības tiesību normas interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesai principā jālemj, ja vien nav acīmredzams, ka lūgtajai interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz minēto jautājumu (spriedums, 2024. gada 20. jūnijs, *Scalable Capital*, C-182/22 un C-189/22, EU:C:2024:531, 18. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

32 Šajā gadījumā pirmais līdz trešais jautājums attiecas uz vairāku Savienības tiesību normu interpretāciju, precīzāk, VDAR 88. panta, lasot to kopsakarā ar 5., 6. un 9. pantu, interpretāciju. Turklāt iesniedzējtiesa uzskata, ka ierobežojumi – kas noteikti šajā lietā piemērojamajā uzņēmuma koplīgumā, kuru tā kvalificē kā "koplīgumu" šīs regulas izpratnē, – ir pārsniegti un ka pamatlietā aplūkotā personas datu apstrāde jāizvērtē kopumā, jo tā iespējami var būt nelikumīga, ņemot vērā gan *BDSG* 26. panta 1. punktu, gan 4. punktu, kurā ir tieša atsauce uz VDAR 88. pantu.

33 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

34 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 88. panta 1. un 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka personas datu apstrādi darba attiecību nolūkos reglamentējošas valsts tiesību normas, kas pieņemta saskaņā ar šīs regulas 88. panta 1. punktu, sekām jābūt tādām, ka tās adresātiem jāievēro ne tikai no minētās regulas 88. panta 2. punkta izrietošās prasības, bet arī no tās 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izrietošās prasības.

35 Šajā ziņā jāatgādina, ka VDAR mērķis ir nodrošināt valstu tiesību aktu saskaņošanu personas datu aizsardzības jomā, kas principā ir pilnīga. Tomēr vairākas šīs regulas normas paver iespēju dalībvalstīm papildus paredzēt stingrākus vai atkāpes paredzošus noteikumus un dod tām rīcības brīvību lemt par to, kādā veidā šīs tiesību normas var tikt īstenotas ("atvērējklauzulas") (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 VDAR 88. pants, kas reglamentē personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, izklāsta nosacījumus, kurus ievērojot dalībvalstis tiesību aktos vai koplīgumos var paredzēt "konkrētākus noteikumus", lai nodrošinātu to darbinieku tiesību un brīvību aizsardzību, uz kuriem attiecas šāda apstrāde. Šīs regulas 155. apsvērums tostarp norāda uz to, ka jēdziens "koplīgums" 88. panta izpratnē ietver tādus "uzņēmuma koplīgumus" kā pamatlietā aplūkotais. Turklāt minētās regulas 5. pantā ir izklāstīti personas datu apstrādes principi, 6. pantā – šīs apstrādes likumīguma nosacījumi un 9. pantā – noteikumi par īpašu kategoriju datu apstrādi.

37 Pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka termini, kas rodami tādā Savienības tiesību normā, kurā – kā tas ir VDAR 88. panta gadījumā – tās jēgas un tvēruma noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Savienībā ir interpretējami autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā tostarp attiecīgās tiesību normas formulējumu, mērķus un kontekstu, kādā tā ietilpst (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Pirmkārt, no VDAR 88. panta formulējuma izriet, ka tā 1. punktā ir prasīts, lai šajā tiesību normā atļautie "konkrētākie noteikumi" būtu apveltīti ar regulētajai jomai specifisku, no šīs regulas vispārīgajiem noteikumiem atšķirīgu normatīvo saturu, savukārt šā panta 2. punktā atbilstoši minētajā regulā paredzētajam saskaņošanas mērķim ir noteikts ietvars šai rīcības brīvībai, ko bauda dalībvalstis, kuras vēlas pieņemt valsts tiesisko regulējumu, pamatojoties uz minēto 1. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 61., 65., 72. un 75. punkts).

39 Taču šajā formulējumā nav skaidras norādes par to, vai "konkrētākajiem noteikumiem", kurus dalībvalstīm tādējādi ir iespēja pieņemt, jābūt vērstiem uz to, lai tiktu ievērotas prasības, kas noteiktas tikai VDAR 88. panta 2. punktā, vai arī tās, kas noteiktas citās šīs regulas tiesību normās, un tādējādi personas datu apstrādei, kas veikta atbilstoši šiem noteikumiem, būtu jāatbilst arī otrajām minētajām tiesību normām.

40 Otrkārt, attiecībā uz VDAR 88. panta mērķiem Tiesa jau ir nospriedusi, ka šis pants ir "atvērējklauzula" un ka tā 1. punktā dalībvalstīm piešķirtā iespēja, ņemot vērā šādas apstrādes īpatnības, ir izskaidrojama tostarp ar pakļautības attiecību esamību starp darbinieku un darba devēju. Tā ir precizējusi, ka šīs regulas 88. panta 2. punktā izklāstītie nosacījumi atspoguļo

dalībvalstīm piešķirtās rīcības brīvības robežas tādā ziņā, ka no šīs brīvības izrietošais saskaņotības trūkums pieļaujams tikai tad, ja esošās atšķirības papildina konkrētas un piemērotas garantijas, kuru mērķis ir aizsargāt darbinieku tiesības un brīvības attiecībā uz viņu personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 52., 53. un 73. punkts).

41 Turklāt Tiesa ir uzsvērusi, ka dalībvalstīm, izmantojot VDAR 88. pantā piešķirtās tiesības, sava rīcības brīvība jāīsteno, ievērojot šīs regulas normās paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, un tādējādi likumdošanas darbībā jārīkojas tā, lai neapdraudētu minētās regulas saturu un mērķus; savukārt tās mērķis, kā izriet no 10. apsvēruma, ir tostarp nodrošināt šādas apstrādes skarto datu subjektu tiesību un brīvību augsta līmeņa aizsardzību. Līdz ar to noteikumiem, ko dalībvalsts pieņem, pamatojoties uz minēto 88. pantu, jābūt vērstiem uz darbinieku tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz viņu personas datu apstrādi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 54., 59., 62. un 74. punkts).

42 Taču, lai neapdraudētu visus šos mērķus, it īpaši mērķi nodrošināt darbiniekiem augsta līmeņa aizsardzību gadījumā, ja viņu personas dati tiek apstrādāti saistībā ar nodarbinātību, VDAR 88. pants nav interpretējams tādējādi, ka "konkrētāki noteikumi", ko dalībvalstis ir tiesīgas pieņemt saskaņā ar šo pantu, varētu būt vērsti uz to, lai apietu no citām šīs regulas tiesību normām izrietošos pārziņa vai apstrādātāja pienākumus.

43 No tā izriet, ka VDAR 88. panta 1. un 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka pat tad, ja dalībvalstis pamatojas uz šo pantu, lai savā attiecīgajā valsts tiesību sistēmā ar likumu vai ar koplīgumiem ieviestu "konkrētākus noteikumus", jābūt izpildītām arī prasībām, kas izriet no citiem šajā jautājumā īpaši minētajiem noteikumiem, proti, šīs regulas 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta. Tas attiecas tostarp arī uz šajās tiesību normās paredzētā apstrādes nepieciešamības kritērija, par kuru iesniedzējtiesa interesējas konkrētāk, ievērošanu.

44 Treškārt, apstiprinājums šīs interpretācijas pareizībai rodams kontekstā, kādā iekļaujas VDAR 88. pants.

45 Proti, VDAR 88. pants ir ietverts IX nodaļā "Noteikumi par īpašām apstrādes situācijām", savukārt šīs regulas 5., 6. un 9. pants ir ietverts II nodaļā, kuras nosaukums ir "Principi" un kurai tātad ir vispārīgāks tvērums. Turklāt no 6. panta – kura 2. un 3. punktā ir skaidra atsauce uz IX nodaļas noteikumiem – formulējuma skaidri izriet, ka 6. pantā noteiktie likumīguma nosacījumi ir saistoši arī "konkrētajās situācijās", kas reglamentētas IX nodaļas normās.

46 Arī pastāvīgajā judikatūrā ir atzīts, ka ikvienā personas datu apstrādē jāievēro gan VDAR II nodaļā noteiktie šādu datu apstrādes principi, gan III nodaļā noteiktās datu subjekta tiesības. Konkrēti, tai jāatbilst šīs regulas 5. pantā noteiktajiem šo datu apstrādes principiem un 6. pantā uzskaitītajiem apstrādes likumīguma nosacījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 2. marts, *Norra Stockholm Bygg*, C-268/21, EU:C:2023:145, 43. punkts, un 2024. gada 11. jūlijs, *Meta Platforms Ireland* (Pārstāvības prasība), C-757/22, EU:C:2024:598, 49. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

47 Runājot konkrēti par attiecību starp VDAR 88. pantu un citām šīs regulas normām, Tiesa – ņemot vērā īpaši šīs regulas 8. apsvērumu – ir norādījusi, ka neatkarīgi no dalībvalstu, pamatojoties uz minētās regulas 88. panta 1. punktu, pieņemtu "konkrētāku noteikumu" iespējamās esamības

ikvienā personas datu apstrādē jāievēro pienākumi, kas izriet no šīs regulas II un III nodaļas, kā arī it īpaši no 5. un 6. panta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 67.–71. punkts).

48 Tāpat ikvienā VDAR piemērošanas jomā ietilpstošajā personas datu apstrādē jāievēro arī no šīs regulas 9. panta izrietošie pienākumi, t.sk. apstākļos, kad saskaņā tās 88. panta 1. punktu ir pieņemti "konkrētāki noteikumi". Proti, 9. pants, kurā reglamentēta tajā uzskaitīto īpašo kategoriju datu apstrāde, ir ietverts minētās regulas II nodaļā, tāpat kā 5. un 6. pants, kuru prasības turklāt ir kumulatīvas ar prasībām, kas izriet no 9. panta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. decembris, *Krankenversicherung Nordrhein*, C-667/21, EU:C:2023:1022, 73. un 77.–79. punkts). Turklāt šī interpretācija atbilst minētā 9. panta mērķim nodrošināt stingrāku aizsardzību pret tādu apstrādi, kurā apstrādājamo datu īpašās sensitivitātes dēļ varētu tikt radīts īpaši smags datu subjektu pamattiesību aizskārums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 4. oktobris, *Lindenapotheke*, C-21/23, EU:C:2024:846, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Tādējādi gadījumā, ja dalībvalsts tiesībās ir ietverti "konkrētāki noteikumi" VDAR 88. panta 1. punkta izpratnē, personas datu apstrādei, uz kuru attiecas šie noteikumi, jāatbilst ne tikai šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, bet arī šīs regulas 5., 6. un 9. pantā paredzētajiem nosacījumiem atbilstoši tam, kā tie interpretēti Tiesas judikatūrā.

50 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 88. panta 1. un 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka personas datu apstrādi darba attiecību nolūkos reglamentējošas valsts tiesību normas, kas pieņemta saskaņā ar šīs regulas 88. panta 1. punktu, sekām jābūt tādām, ka tās adresātiem jāievēro ne tikai no minētās regulas 88. panta 2. punkta izrietošās prasības, bet arī no tās 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izrietošās prasības.

Par otro jautājumu

51 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 88. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas piemērošanas jomā ietilpstoša koplīguma gadījumā novērtējuma brīvība, ar kādu šā koplīguma puses ir apveltītas, lai konstatētu personas datu apstrādes "nepieciešamību" šīs regulas 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, liedz valsts tiesai šajā ziņā veikt pilnīgu pārbaudi tiesā.

52 Vispirms jāatgādina šā sprieduma 41. punktā jau uzsvērtais, ka dalībvalstīm, izmantojot VDAR 88. pantā piešķirtās tiesības, sava rīcības brīvība jāīsteno, ievērojot šīs regulas normās paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, un tādējādi jārūpējas, lai "konkrētākie noteikumi", kurus tās iekļauj savā tiesību sistēmā, neapdraudētu minētās regulas saturu un mērķus. Šiem noteikumiem it īpaši ir jābūt vērstiem uz to, lai garantētu darbinieku pamattiesību un pamatbrīvību augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz viņu personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību.

53 Par apjomu, kādā attiecībā uz šādiem konkrētajiem noteikumiem var tikt veikta pārbaude tiesā, Tiesa jau ir nospriedusi, ka lietu izskatošajai valsts tiesai, kurai vienīgajai ir kompetence interpretēt valsts tiesības, jāizvērtē, vai minētās tiesību normas atbilst it īpaši VDAR 88. pantā paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem. Atbilstoši Savienības tiesību pārākuma principam, ja šī tiesa konstatē, ka attiecīgajās valsts tiesību normās nav ievēroti šie nosacījumi un ierobežojumi, tai minētās tiesību normas jāatstāj bez piemērošanas. Ja nav konkrētāku noteikumu, kas atbilstu VDAR 88. pantā paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem, personas datu

apstrādei saistībā ar nodarbinātību ir tieši piemērojamas šīs regulas normas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 30. marts, *Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer*, C-34/21, EU:C:2023:270, 80., 82.–84. un 89. punkts).

54 Šie apsvērumi attiecas arī uz tāda VDAR 88. pantā minētā koplīguma pusēm kā pamatlietā aplūkotais. Proti, kā Komisija būtībā norādījusi rakstveida apsvērumos, koplīguma pusēm esošajai novērtējuma brīvībai jābūt līdzvērtīgai – it īpaši robežu ziņā – tai rīcības brīvībai, kāda ir dalībvalstīm, jo 88. panta 1. punktā minētie "konkrētākie noteikumi" tostarp var izrietēt no koplīgumiem. Šīs regulas 155. apsvērumā arī teikts, ka šādi noteikumi var būt paredzēti dalībvalstu tiesību aktos vai koplīgumos, tostarp "uzņēmuma koplīgumos".

55 Tādējādi, neraugoties uz novērtējuma brīvību, kas ar VDAR 88. pantu ir piešķirta koplīguma pusēm, šāda koplīguma pārbaudei tiesā – gluži tāpat kā saskaņā ar šo tiesību normu pieņemtā valsts noteikuma pārbaudei tiesā – jāvar bez jebkādiem ierobežojumiem attiekties uz to, vai ir ievēroti visi šīs regulas normās personas datu apstrādei paredzētie nosacījumi un ierobežojumi.

56 Vēl jāprecizē, ka šādai pārbaudei tiesā konkrētāk ir jābūt vērstai uz to, lai pārbaudītu, vai šādu datu apstrāde ir "nepieciešama" jeb "vajadzīga" VDAR 5., 6. un 9. panta izpratnē. Citiem vārdiem, tās 88. pants nav interpretējams tādējādi, ka koplīguma pusēm ir novērtējuma brīvība, kas tām ļautu ieviest tādus "konkrētākus noteikumus", kuru iznākumā šī nepieciešamības prasība tiktu piemērota ne tik stingri vai pat vispār netiktu ievērota.

57 Kā būtībā norādījusi iesniedzējtiesa un Īrija, koplīguma puses patiešām parasti spēj labi novērtēt, vai datu apstrāde ir nepieciešama konkrētā profesionālajā kontekstā, jo šīm pusēm parasti ir plašas zināšanas par attiecīgās nodarbinātības jomas un darbības nozares vajadzībām. Tomēr šāds novērtēšanas process nedrīkst izraisīt to, ka minētās puses saimniecisku vai ērtības apsvērumu labad panāk tādu kompromisu, kas varētu nepienācīgi apdraudēt VDAR mērķi nodrošināt darbinieku pamattiesību un pamatbrīvību augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar viņu personas datu apstrādi.

58 Līdz ar to tāda VDAR 88. panta interpretācija, saskaņā ar kuru valsts tiesas nevar veikt darba koplīguma pilnīgu pārbaudi tiesā, it īpaši tālab, lai pārbaudītu, vai šā koplīguma pušu izvirzītie pamatojumi pierāda no tā izrietošās personas datu apstrādes nepieciešamību, nebūtu saderīga ar šo regulu, ņemot vērā šā sprieduma iepriekšējā punktā atgādināto aizsardzības mērķi.

59 Visbeidzot jāuzsver, ka gadījumā, ja lietu izskatošā valsts tiesa savas pārbaudes iznākumā konstatētu kādu attiecīgā koplīguma noteikumu neatbilstību VDAR paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem, tai saskaņā ar šā sprieduma 53. punktā minēto judikatūru šie noteikumi būtu jāatstāj bez piemērošanas.

60 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir atbildams, ka VDAR 88. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas piemērošanas jomā ietilpstoša koplīguma gadījumā novērtējuma brīvība, ar kādu šā koplīguma puses ir apveltītas, lai konstatētu personas datu apstrādes "nepieciešamību" šīs regulas 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, neliedz valsts tiesai šajā ziņā veikt pilnīgu pārbaudi tiesā.

Par trešo jautājumu

61 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 88. panta 1. un 2. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

personas datu apstrādi darba attiecību nolūkos reglamentējošas valsts tiesību normas, kas pieņemta saskaņā ar šīs regulas 88. panta 1. punktu, sekām jābūt tādām, ka tās adresātiem jāievēro ne tikai no minētās regulas 88. panta 2. punkta izrietošās prasības, bet arī no tās 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izrietošās prasības.

2) Regulas 2016/679 88. panta 1. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

šīs tiesību normas piemērošanas jomā ietilpstoša koplīguma gadījumā novērtējuma brīvība, ar kādu šā koplīguma puses ir apveltītas, lai konstatētu personas datu apstrādes "nepieciešamību" šīs regulas 5. panta, 6. panta 1. punkta, kā arī 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, neliedz valsts tiesai šajā ziņā veikt pilnīgu pārbaudi tiesā.

[Paraksti]